

Všichni rovni, velcí rovnější

03.března 2005 Jiří Kozák

Jednoho rána zazněl z BBC hlas švédské členky Evropské komise Margot Wallströmové, která má v Evropské komisi na starost přijímání smlouvy zakládající evropskou ústavu. Hovořila v souvislosti s probíhajícími referendy. Mimo jiné byla redaktorem BBC dotázána, co by se stalo v okamžiku, kdyby ústava nebyla přijata jediným státem z pětadvaceti.

Kromě toho, že paní komisařka uvedla, že neexistuje žádný „plán B“, tedy varianta při nepřijetí, zazněl také, podle mého názoru, jeden velmi důležitý vzkaz. Pokud prý by k nepřijetí evropské ústavy došlo v některém z malých států, bylo by dobré zvážit novou diskusi a případně referendum opakovat. Pokud smlouvu nepřijme některý z velkých států, pak to bude problém.

Jinými slovy, malé státy snad nějak donutíme, aby se jim ta ústava přece jen líbila. Ostatně už jsme to jednou zažili, když Irové odmítli schválit v roce 2002 smlouvy z Nice.

Tento vzkaz jistě stojí za zamyšlení. Opravdu tyto výroky korespondují s ubezpečením, že po přijetí euroústavy si všechny státy budou rovny, nebo dokonce bude posílena pozice států malých? Opravdu se občané mohou svobodně a bez nátlaku rozhodnout o budoucnosti své Evropské unie?

Nechci euroústavu hodnotit, to je věcí případných obsáhlých diskusí. Jen chci upozornit, že bychom měli zvednout hlavu a dívat se velkým státům do očí. Máme svá práva a svou suverenitu. Nikdo nám nesmí diktovat svou vůli. A nic na tom nemění ani poslušný postoj našich současných vládních představitelů.